

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.,
on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mail as special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 21, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:

Three cents a copy	ПОПЛАТНЕ ЧИСЛО ТРИ ЦЕНТИ
One year.....\$ 7.00	На рік.....\$ 7.00
Six months.....3.75	На пів року.....3.75
Three months.....2.00	На три місяці.....2.00
Foreign and Jersey City Rates:	В іноземній країні і Закарпаттє:
One year.....\$10.00	На рік.....\$10.00
Six months.....5.00	На пів року.....5.00
Three months.....2.75	На три місяці.....2.75

3i оголошення реклами не підпадає.
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

3 Канади наслідки виставляти гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Телефон "Свобода", Montgomery 498. Тел. У. Н. Сокоз: Montgomery 1838.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

3 РОЗВАГОЮ І РОЗСУДКОМ

Польські звірства в Галичині дитинули до глибини кожного українця. Щобільше, вони відіслали широким відомомом по світі й викликали глибоке обурення всього, де живуть культурні люди.

Польська преса, польські агенти та польський уряд побачили, що отсе сталася така подія, якої вже не дасться затупувати. І от вони звербували тепер увесь пропагандистичний апарат, всіх своїх платних агентів і кинули велику суму грошей, щоб затерти сліди їхнього кровавого терору. Вони взяли десь-де пресові агенти і різних мужицьких агентів фальшиві вісті про розкол серед українського громадянства в краю, про відлучення завіз політичних українських партій та про осуд, з яким виступив митрополит Шептицький, осуджуючи революційний рух в Галичині.

Всі ті вісті доходячі і до нас і то в різних редакціях. Вісті ті затурбували навіть певні кола нашої європейської імміграції. І от тому надалі нам з Женеви телеграму, в якій дооряджує американсько-українській імміграції ставитися дуже обережно до тих відомостей, які кружляють біля зав митрополита Андрія Шептицького, бо вони дуже часто невірні й пофальшовані різними польськими агентами.

Ми добре розуміємо, що від особи митрополита не можна вимагати, щоб він похвалив терор як засіб боротьби. І легальні партії не можуть цього явно робити, якщо навіть були переконані про потребу терору. Ми розуміємо, що в Галичині можуть знайтися такі політики, які тільки бачити величезні жертви, руйну й переполох, а не бачитимуть, що отсе завдяки тим жертвам Польща котиться в ту яму, в якій вона готовилася поховати наш визвольний рух. Ми навіть знайдемо подібних політиків ось тут в Америці.

Але на те все не треба звертати уваги. Ми глядім на велику, чужу таку болочку хвилю з отвертими очима. Вона принесла нам небуде для одних видивлення перед світом справи поневолених українських земель під Польщею. Вона нам відчинила очі на те, яке значення має у національним визволенню і така мала країна як Галичина, яка своєю свіжою кров'ю популяризує у світі українське імя. Це величезне діло, яке певно принесе великі користі для української справи взагалі.

Ярослав Гашек.

СОЛІДНЕ ПІДПРИЄМСТВО

Я сів на лавочці в парку на Кароловій площі в Местекі. Местек, власний цирк бліх, був у великій скруті, пологі, бо верховенство, що годі більше займатися гресурою бліх.

Незавою. Ніто блішаний цирк розставив катастрофа. Якій спинай добрий плавлівом, упертої іакі, що все те обмислює, ається у шатро та робить палицю коробку з бліхами. Тресовий бліх наїшлися на волі без мікрокопійних паперових візочків, які вони познали.

Рівночасно зніщено й мікрокоп. На дні коробиці злилися закріпавлений, труп самічка, першорядного артиста, що був дувше цирку. Местек заав. його "ніжню, Франі". Трупа артиста пізнали під мікрокопом, по ті прикметі, що він не мав одної ноги, та не яке горіається циркових тайн: таким артистом, звичайно відірвало ногу, щоб вони не скакали за надто високо, та не нарушували гарного ходу ніжню. Бліх трупа отахався одніадинок бліха з переломаними ногами та з переломаним аоком, до якого вона була вавоплена.

— Я думав, — жалівся Местек, — що мені впаде в ніжки та надарю, "Пепіна" не віджуджана і я її роздуваю.

Местек довго розповідав про "Пепіну", любов для "Франі" та про те, як він знайшовся маленька бліха занадто великого артиста.

— Ніколи блішаний побачу я таких інтелігентних сотворинь. Ніжню блішаний бліх задегеруване. Бліхи ступали. Перестали бачи попитали. А може бути, довівлася нова поада бліх. Незавою і купив та обмислює палицю коробку з бліхами. Тресовий бліх наїшлися на волі без мікрокопійних паперових візочків, які вони познали.

В мене були бліхи з департаменту поліції, з кількох циркових захвистів, бліхи з паясону "Пісидіе Онгінне", бліхи з поправного дому, з касарень, зьомбардіа, з ріжних ростищиць, із інститута благородних дівчат, із жіночого монастиря — я усі вони виявилися до нічого непригожні. Правда, мені вдалося знайти серед них дві-три, що мали який-так талант, одні мали бачи фематичні та їх не майже мистецька кар'єра. Вони втекли, не розуміючи, що їх жде велика кара. Нове коління бліх не видасть нікого з таких мистців, як "Франі" нікого з таких мистців, як "Франі".

Ми йому задурилися та задурили нас трибундацій похід із блішаний цирком по Чехії, Моравії на коротко задурили на Мадяриш. Відтам прогнали нас жандарми, бо пі-

дозирали в наших блішачім цирку можливість тайної пропаганди.

В деяких містах Моравії духовенство востромялово нам налізи в колеса.

Священник Гештаде сказав мені, коли я прийшов просити його до цирку:

— Я не можу вірничим рекомендувати блішаний цирку, бо тресура бліх суперечить людській природі. В середньому блішаний монастирях, як пишне чернці Ангелів, бліхи, що кусали чернці, марочно не давали їм спати, щоб вони діями і нічо виказали Господа Бога.

— Себто, він вважає бліхи святими сотвориннями? — спитав я.

— Я мало що не завдався з ним у біжку, та кінець-кінців, нам прийшлося сховатися в горах, бо священник підбавляв протас несе населення. Мої рон із нашими харчами пред- ставляли оргунтанта. А скільки він, песький сип, зробив на овах і цукорках, що їх об- явила у кілкі! Він ховар я до кута ввечері, коли ми замикали шатро, пропадав со- долоці торгівці за вулком. Тому то я не хотів піднімати вуло платні. Він розсердився та підчас представлення став співати в оргунтанта шкпірі. То-то він винишався павік! То-то він прогнали з Табору. Недає Ашпа тех справа у му- мію англійського короля Рі- чарда Третього, що уявився в соборі у здійсненні скручену мінучку, як це давніше робив бараню шкіру. На нас пізна- до, пек камінь іша в Мар-

— Я гадаю, — сказав я, — що на світі дуже мало людей, яких життя із свого розуму, тоді над тєю баранчою шкі- рой. Такі люди до нас не підуть, рою замітно гарно промовля- вала підприємство піддержу- вала, публіка, яка вірила, що об- явила їй докази те, що об- явила. Пригадує собі нашо- го лядика, що ми спіймали, що його в нашім салі та казали, що не лігачо ашпіра з Ав- стрії? Кожен радо платив сороківку, щоб глянути на цього шкірку. Пригадує собі, як публіка тиснула до на- шого, щоб побачити молодого боа-конструктора, який вдухав англійського віцеко- ра в інді! А поправді не був молодий вул. А пригаду- вав собі, який був дохід, коли світі все можливе. Я заложу- лась із Кошир представляв о- ругнута з острова Борнео? — Якеж не тямити би та- кої події! — сказав Местек. — Перед самим предствлен- ням він заждав двацять го- дин. Не хотів за паянцями, рон із нашими харчами пред- ставляли оргунтанта. А скільки він, песький сип, зробив на овах і цукорках, що їх об- явила у кілкі! Він ховар я до кута ввечері, коли ми замикали шатро, пропадав со- долоці торгівці за вулком. Тому то я не хотів піднімати вуло платні. Він розсердився та підчас представлення став співати в оргунтанта шкпірі. То-то він винишався павік! То-то він прогнали з Табору. Недає Ашпа тех справа у му- мію англійського короля Рі- чарда Третього, що уявився в соборі у здійсненні скручену мінучку, як це давніше робив бараню шкіру. На нас пізна- до, пек камінь іша в Мар-

ТАТАРСЬКЕ ЛИХОЛІТТЯ

(Доповіс з Рідного Краю).

Нечуваням переполоху опа- нував українську землю, ко- ли розкохався жахом про- мялою вістка, що дуть Татари. Заграва горючих вартівні смолоскипи показувала на- селенню прихід тих тепер ле- гендарних азійських джигунів. Населення атаківало в ділі та о- черети, на безгодову, щоб не бачити невіданого страхоті. Пожарища й зойки збиткова- них громадян вказували шлях, яким Татари пройшли.

— З принизюючим болем душі читав сьогодні нарід про ті події та благословив долю, що йому не довелося знати цього, що ті часи безпо- ротно минули!

Безповоротно? — думате. Чи справді тисячліттями творена цивілізація стала вже чинником, який опанує всі народи? Бодай ті, що виділяють літературу, що славляться ге- роїстством, що вели боротьбу за волю, що живуть у власній державності?

Ні, звір, найогидніша скоти- на може перебувати в людсь- кій подобі ще й сьогодні, без огляду на силу вказаних ве- лических, без огляду на куди написаних книжок. Це тільки топенська зверхна політ. ра. Під сподом огиди гинь і ді.

Щоб сяк-так характеризувати найвищу добу нашого буття в Польщі, на це треба бачити Дантегійського пера. На це треба бачити той людини, що то її ла до села, полишаючи за собою руїну, знищення, недужі від побиття та ранених, а то біти хіба історик за сотки ро- ки, коли події, що на праді- лній українській землі діються, стають тільки споминами ми- нулого. Якесь злоща доля дала нам за сусідів Польяків, які наші нічого доброго не на- вчилися, які нікого нішого по- руч себе не терпіли, які мо- жуть божівельну жажду жиди, чинувати й багатіти під мо- ральним і матеріальним огля- дом чужим коштом.

Від коли ми найбільш в го- лову, що Польща має сягати по Чорне море, що Українці — це Поляк грецького обря- ду, що українська мова, це шкряція польської, що всі зем-ські багатства створені для них, що вони наріз виборний, наріз-месія, — від той пори з фуриєю вярта кидається на

все, що ті дурні непочинали- ні їх засаді стоїть у дорозі. А ця фура — як у божівель- ному — то притихає, то вибу- хає. Коли притихає, тоді зу- живається на нас голошення засади на всі дні: Українці треба зникнути. Коли фура вибухає, тоді настає чим ви- годоюліт сжаженої звірюки.

Такий час саме тепер пере- живаємо. Українська земля, що підпала під Польщу, замі- нена в руїну. Туті переходять польські наріди експедицій. Ці наріди викладають експеди- цию до бігуна, в незнані кра- на відкриття, а в нас — на без- боронне село та місто. Певно вже відомо про це в широкому світі, може й ширше як у нас. У нас тільки з особистого пере- життя, бо всіні вістки, хоч би були без ніяких пояснен- у часописах конфіскується. За пожежі дивиських стир, збита та фальшиві, про які ніхто певно не може сказати, з якої руки вони доходять, іде мстива рука на українське се- ло. Побіж звичайно, сказати — домашній поліції — виле- зано 2000 спеціальних поліца- в і кілька полків кімного вій- ська на... упокоєння. Таким гарним словом називається в польських часописах той роз- біг, якого допускається уз- броєна по ший сил на бе- зоронному народів. І пересу- вается ця експедиція від се- ла до села, полишаючи за со- бою руїну, знищення, недужі від побиття та ранених, а то біти хіба історик за сотки ро- ки, коли події, що на праді- лній українській землі діються, стають тільки споминами ми- нулого. Якесь злоща доля дала нам за сусідів Польяків, які наші нічого доброго не на- вчилися, які нікого нішого по- руч себе не терпіли, які мо- жуть божівельну жажду жиди, чинувати й багатіти під мо- ральним і матеріальним огля- дом чужим коштом.

Відбувається ревізії. За чи- шука експедиції? За недо- зрозумілим для звичайних го- ромлян кривом, чи за винини- м? Деж так. Ось, промислася в- ше. Українські установи за- цити чутка, щоде експедиція. Надійкаже відділ уланів. У- ставляють у ріжних місцях ва- хові, молочарних, забороню- ють скорості, щоб хто не віт- к. Скажимо, на громадській бороночоті ходити до україн- майдан всіх людей з жінками всіх адвокатів, над яких май- й дітими. Вілатка відлучують поліції неже 13 літ, відлучують Польки та Жидів, а решту Як перед Татарами. За нім- стріляють. Арешти перепов- няються.

Розбито бомбою будинок "Рідної Школи" у Львові, зні- шено каміння школи "Рід- ної Школи" в Замарстиніві й Ліванівці. По всіх школах сіл, з української кооператив- ної, "Рідної Школи" відбулися ре- візії. По другій такій ревізії в Рогатині розважала міністер- шуку протів... При переносі- щих ревізії раує стріку, до- мовлять дахлику, розкидають підлогу, біють вікна, пориба- ють і крають одіа та постіль, зе- нають все збіжжа на одну ку- ну, часто це обливають наф- тою, спляють до того піску, чи попелу! Нераз ховіють кількак поліцаів у село зі списом най- свідоміших українських лю- дей, назначають стійні хат- черини, знаком, а за ними йде більший відділ, який "справ- ляється" з підозрілими. Бють до загину одного по другім та це приговорюють, маш то за- че не змерла Україна! Не ма- жуть за кожним патином бу- ком кричати: "нех жие Поль- ска, нех жие Пласудські". При ревізіїах забирають легально видані в Польщі книжки (го- ловно "Червоної Калини"), нищать все майно. Повітовий Союз Кооператив у Бережанах, Галайгах, Бібрці: знищено майже цілковито. Всі товари аспіають на купу. В скринях з аспіають, шукають шитками за адрією. Це саме роблять у ін- телігентів, чи то світських ин- духовних, ревідують, біють, нищать майно. Священника Іо- анна Гайбів в Скоморохах під арештували, бо найшли під- палки... каже "Землі" О. Кам- марського, арештовано в Ка- сцуді, декана Федінського з Любів великого, о. Божейка, а вчора о. Куницького. Таких є більше. Інтерв'єва митро- полита Шептицького в місце- вой владі не мала ніякого ус- піху. Тепер митрополит у Варшаві. Якого висліду ді- бється він у урядових колу- в, — це ще питання, на яке ще не важиться дати певної від- повіді. Бють та арештують ці- лі інтелігенти без розбору. Одних шквше, других пізні- ше. Українські установи за- цити чутка, щоде експедиція. Надійкаже відділ уланів. У- ставляють у ріжних місцях ва- хові, молочарних, забороню- ють скорості, щоб хто не віт- к. Скажимо, на громадській бороночоті ходити до україн- майдан всіх людей з жінками всіх адвокатів, над яких май- й дітими. Вілатка відлучують поліції неже 13 літ, відлучують Польки та Жидів, а решту Як перед Татарами. За нім- стріляють. Арешти перепов- няються.

Розбито бомбою будинок "Рідної Школи" у Львові, зні- шено каміння школи "Рід- ної Школи" в Замарстиніві й Ліванівці. По всіх школах сіл, з української кооператив- ної, "Рідної Школи" відбулися ре- візії. По другій такій ревізії в Рогатині розважала міністер- шуку протів... При переносі- щих ревізії раує стріку, до- мовлять дахлику, розкидають підлогу, біють вікна, пориба- ють і крають одіа та постіль, зе- нають все збіжжа на одну ку- ну, часто це обливають наф- тою, спляють до того піску, чи попелу! Нераз ховіють кількак поліцаів у село зі списом най- свідоміших українських лю- дей, назначають стійні хат- черини, знаком, а за ними йде більший відділ, який "справ- ляється" з підозрілими. Бють до загину одного по другім та це приговорюють, маш то за- че не змерла Україна! Не ма- жуть за кожним патином бу- ком кричати: "нех жие Поль- ска, нех жие Пласудські". При ревізіїах забирають легально видані в Польщі книжки (го- ловно "Червоної Калини"), нищать все майно. Повітовий Союз Кооператив у Бережанах, Галайгах, Бібрці: знищено майже цілковито. Всі товари аспіають на купу. В скринях з аспіають, шукають шитками за адрією. Це саме роблять у ін- телігентів, чи то світських ин- духовних, ревідують, біють, нищать майно. Священника Іо- анна Гайбів в Скоморохах під арештували, бо найшли під- палки... каже "Землі" О. Кам- марського, арештовано в Ка- сцуді, декана Федінського з Любів великого, о. Божейка, а вчора о. Куницького. Таких є більше. Інтерв'єва митро- полита Шептицького в місце- вой владі не мала ніякого ус- піху. Тепер митрополит у Варшаві. Якого висліду ді- бється він у урядових колу- в, — це ще питання, на яке ще не важиться дати певної від- повіді. Бють та арештують ці- лі інтелігенти без розбору. Одних шквше, других пізні- ше. Українські установи за- цити чутка, щоде експедиція. Надійкаже відділ уланів. У- ставляють у ріжних місцях ва- хові, молочарних, забороню- ють скорості, щоб хто не віт- к. Скажимо, на громадській бороночоті ходити до україн- майдан всіх людей з жінками всіх адвокатів, над яких май- й дітими. Вілатка відлучують поліції неже 13 літ, відлучують Польки та Жидів, а решту Як перед Татарами. За нім- стріляють. Арешти перепов- няються.

Розбито бомбою будинок "Рідної Школи" у Львові, зні- шено каміння школи "Рід- ної Школи" в Замарстиніві й Ліванівці. По всіх школах сіл, з української кооператив- ної, "Рідної Школи" відбулися ре- візії. По другій такій ревізії в Рогатині розважала міністер- шуку протів... При переносі- щих ревізії раує стріку, до- мовлять дахлику, розкидають підлогу, біють вікна, пориба- ють і крають одіа та постіль, зе- нають все збіжжа на одну ку- ну, часто це обливають наф- тою, спляють до того піску, чи попелу! Нераз ховіють кількак поліцаів у село зі списом най- свідоміших українських лю- дей, назначають стійні хат- черини, знаком, а за ними йде більший відділ, який "справ- ляється" з підозрілими. Бють до загину одного по другім та це приговорюють, маш то за- че не змерла Україна! Не ма- жуть за кожним патином бу- ком кричати: "нех жие Поль- ска, нех жие Пласудські". При ревізіїах забирають легально видані в Польщі книжки (го- ловно "Червоної Калини"), нищать все майно. Повітовий Союз Кооператив у Бережанах, Галайгах, Бібрці: знищено майже цілковито. Всі товари аспіають на купу. В скринях з аспіають, шукають шитками за адрією. Це саме роблять у ін- телігентів, чи то світських ин- духовних, ревідують, біють, нищать майно. Священника Іо- анна Гайбів в Скоморохах під арештували, бо найшли під- палки... каже "Землі" О. Кам- марського, арештовано в Ка- сцуді, декана Федінського з Любів великого, о. Божейка, а вчора о. Куницького. Таких є більше. Інтерв'єва митро- полита Шептицького в місце- вой владі не мала ніякого ус- піху. Тепер митрополит у Варшаві. Якого висліду ді- бється він у урядових колу- в, — це ще питання, на яке ще не важиться дати певної від- повіді. Бють та арештують ці- лі інтелігенти без розбору. Одних шквше, других пізні- ше. Українські установи за- цити чутка, щоде експедиція. Надійкаже відділ уланів. У- ставляють у ріжних місцях ва- хові, молочарних, забороню- ють скорості, щоб хто не віт- к. Скажимо, на громадській бороночоті ходити до україн- майдан всіх людей з жінками всіх адвокатів, над яких май- й дітими. Вілатка відлучують поліції неже 13 літ, відлучують Польки та Жидів, а решту Як перед Татарами. За нім- стріляють. Арешти перепов- няються.

Розбито бомбою будинок "Рідної Школи" у Львові, зні- шено каміння школи "Рід- ної Школи" в Замарстиніві й Ліванівці. По всіх школах сіл, з української кооператив- ної, "Рідної Школи" відбулися ре- візії. По другій такій ревізії в Рогатині розважала міністер- шуку протів... При переносі- щих ревізії раує стріку, до- мовлять дахлику, розкидають підлогу, біють вікна, пориба- ють і крають одіа та постіль, зе- нають все збіжжа на одну ку- ну, часто це обливають наф- тою, спляють до того піску, чи попелу! Нераз ховіють кількак поліцаів у село зі списом най- свідоміших українських лю- дей, назначають стійні хат- черини, знаком, а за ними йде більший відділ, який "справ- ляється" з підозрілими. Бють до загину одного по другім та це приговорюють, маш то за- че не змерла Україна! Не ма- жуть за кожним патином бу- ком кричати: "нех жие Поль- ска, нех жие Пласудські". При ревізіїах забирають легально видані в Польщі книжки (го- ловно "Червоної Калини"), нищать все майно. Повітовий Союз Кооператив у Бережанах, Галайгах, Бібрці: знищено майже цілковито. Всі товари аспіають на купу. В скринях з аспіають, шукають шитками за адрією. Це саме роблять у ін- телігентів, чи то світських ин- духовних, ревідують, біють, нищать майно. Священника Іо- анна Гайбів в Скоморохах під арештували, бо найшли під- палки... каже "Землі" О. Кам- марського, арештовано в Ка- сцуді, декана Федінського з Любів великого, о. Божейка, а вчора о. Куницького. Таких є більше. Інтерв'єва митро- полита Шептицького в місце- вой владі не мала ніякого ус- піху. Тепер митрополит у Варшаві. Якого висліду ді- бється він у урядових колу- в, — це ще питання, на яке ще не важиться дати певної від- повіді. Бють та арештують ці- лі інтелігенти без розбору. Одних шквше, других пізні- ше. Українські установи за- цити чутка, щоде експедиція. Надійкаже відділ уланів. У- ставляють у ріжних місцях ва- хові, молочарних, забороню- ють скорості, щоб хто не віт- к. Скажимо, на громадській бороночоті ходити до україн- майдан всіх людей з жінками всіх адвокатів, над яких май- й дітими. Вілатка відлучують поліції неже 13 літ, відлучують Польки та Жидів, а решту Як перед Татарами. За нім- стріляють. Арешти перепов- няються.

кільканашість кірпіа збіжа- ні, кінцанаціт, бір солами й Ліванівці. По всіх школах сіл, з української кооператив- ної, "Рідної Школи" відбулися ре- візії. По другій такій ревізії в Рогатині розважала міністер- шуку протів... При переносі- щих ревізії раує стріку, до- мовлять дахлику, розкидають підлогу, біють вікна, пориба- ють і крають одіа та постіль, зе- нають все збіжжа на одну ку- ну, часто це обливають наф- тою, спляють до того піску, чи попелу! Нераз ховіють кількак поліцаів у село зі списом най- свідоміших українських лю- дей, назначають стійні хат- черини, знаком, а за ними йде більший відділ, який "справ- ляється" з підозрілими. Бють до загину одного по другім та це приговорюють, маш то за- че не змерла Україна! Не ма- жуть за кожним патином бу- ком кричати: "нех жие Поль- ска, нех жие Пласудські". При ревізіїах забирають легально видані в Польщі книжки (го- ловно "Червоної Калини"), нищать все майно. Повітовий Союз Кооператив у Бережанах, Галайгах, Бібрці: знищено майже цілковито. Всі товари аспіають на купу. В скринях з аспіають, шукають шитками за адрією. Це саме роблять у ін- телігентів, чи то світських ин- духовних, ревідують, біють, нищать майно. Священника Іо- анна Гайбів в Скоморохах під арештували, бо найшли під- палки... каже "Землі" О. Кам- марського, арештовано в Ка- сцуді, декана Федінського з Любів великого, о. Божейка, а вчора о. Куницького. Таких є більше. Інтерв'єва митро- полита Шептицького в місце- вой владі не мала ніякого ус- піху. Тепер митрополит у Варшаві. Якого висліду ді- бється він у урядових колу- в, — це ще питання, на яке ще не важиться дати певної від- повіді. Бють та арештують ці- лі інтелігенти без розбору. Одних шквше, других пізні- ше. Українські установи за- цити чутка, щоде експедиція. Надійкаже відділ уланів. У- ставляють у ріжних місцях ва- хові, молочарних, забороню- ють скорості, щоб хто не віт- к. Скажимо, на громадській бороночоті ходити до україн- майдан всіх людей з жінками всіх адвокатів, над яких май- й дітими. Вілатка відлучують поліції неже 13 літ, відлучують Польки та Жидів, а решту Як перед Татарами. За нім- стріляють. Арешти перепов- няються.

Розбито бомбою будинок "Рідної Школи" у Львові, зні- шено каміння школи "Рід- ної Школи" в Замарстиніві й Ліванівці. По всіх школах сіл, з української кооператив- ної, "Рідної Школи" відбулися ре- візії. По другій такій ревізії в Рогатині розважала міністер- шуку протів... При переносі- щих ревізії раує стріку, до- мовлять дахлику, розкидають підлогу, біють вікна, пориба- ють і крають одіа та постіль, зе- нають все збіжжа на одну ку- ну, часто це обливають наф- тою, спляють до того піску, чи попелу! Нераз ховіють кількак поліцаів у село зі списом най- свідоміших українських лю- дей, назначають стійні хат- черини, знаком, а за ними йде більший відділ, який "справ- ляється" з підозрілими. Бють до загину одного по другім та це приговорюють, маш то за- че не змерла Україна! Не ма- жуть за кожним патином бу- ком кричати: "нех жие Поль- ска, нех жие Пласудські". При ревізіїах забирають легально видані в Польщі книжки (го- ловно "Червоної Калини"), нищать все майно. Повітовий Союз Кооператив у Бережанах, Галайгах, Бібрці: знищено майже цілковито. Всі товари аспіають на купу. В скринях з аспіають, шукають шитками за адрією. Це саме роблять у ін- телігентів, чи то світських ин- духовних, ревідують, біють, нищать майно. Священника Іо- анна Гайбів в Скоморохах під арештували, бо найшли під- палки... каже "Землі" О. Кам- марського, арештовано в Ка- сцуді, декана Федінського з Любів великого, о. Божейка, а вчора о. Куницького. Таких є більше. Інтерв'єва митро- полита Шептицького в місце- вой владі не мала ніякого ус- піху. Тепер митрополит у Варшаві. Якого висліду ді- бється він у урядових колу- в, — це ще питання, на яке ще не важиться дати певної від- повіді. Бють та арештують ці- лі інтелігенти без розбору. Одних шквше, других пізні- ше. Українські установи за- цити чутка, щоде експедиція. Надійкаже відділ уланів. У- ставляють у ріжних місцях ва- хові, молочарних, забороню- ють скорості, щоб хто не віт- к. Скажимо, на громадській бороночоті ходити до україн- майдан всіх людей з жінками всіх адвокатів, над яких май- й дітими. Вілатка відлучують поліції неже 13 літ, відлучують Польки та Жидів, а решту Як перед Татарами. За нім- стріляють. Арешти перепов- няються.

Розбито бомбою будинок "Рідної Школи" у Львові, зні- шено каміння школи "Рід- ної Школи" в Замарстиніві й Ліванівці. По всіх школах сіл, з української кооператив- ної, "Рідної Школи" відбулися ре- візії. По другій такій ревізії в Рогатині розважала міністер- шуку протів... При переносі- щих ревізії раує стріку, до- мовлять дахлику, розкидають підлогу, біють вікна, пориба- ють і крають одіа та постіль, зе- нають все збіжжа на одну ку- ну, часто це обливають наф- тою, спляють до того піску, чи попелу! Нераз ховіють кількак поліцаів у село зі списом най- свідоміших українських лю- дей, назначають стійні хат- черини, знаком, а за ними йде більший відділ, який "справ- ляється" з підозрілими. Бють до загину одного по другім та це приговорюють, маш то за- че не змерла Україна! Не ма- жуть за кожним патином бу- ком кричати: "нех жие Поль- ска, нех жие Пласудські". При ревізіїах забирають легально видані в Польщі книжки (го- ловно "Червоної Калини"), нищать все майно. Повітовий Союз Кооператив у Бережанах, Галайгах, Бібрці: знищено майже цілковито. Всі товари аспіають на купу. В скринях з аспіають, шукають шитками за адрією. Це саме роблять у ін- телігентів, чи то світських ин- духовних, ревідують, біють, нищать майно. Священника Іо- анна Гайбів в Скоморохах під арештували, бо найшли під- палки... каже "Землі" О. Кам- марського, арештовано в Ка- сцуді, декана Федінського з Любів великого, о. Божей

